

[Korsgaard.]

overhovedet stiller i Udsigt at ville ofre de dog ikke helt faa Penge, det her drejer sig om. Om Broen kan bygges for 250 Mill. Kr. — det er vistnok det Beløb, som de store Ingeniørfirmaer regner med —, eller om den kun vil koste 225 Mill. Kr. eller eventuelt kan komme til at koste 275 Mill. Kr., denne Forskel paa 25 Mill. Kr. til begge Sider er aldeles ikke det, det kommer an paa. Mener man virkelig, at det er rimeligt at ofre rundt regnet 250 Mill. Kr., saa bliver Problemet ikke synderligt forandret derved, at der i givet Fald skal ofres 10 pCt. mere.

At det teknisk er muligt at bygge Broen, derom nærer jeg for saa vidt ingen Tvivl. Derimod nærer jeg i høj Grad Tvivl paa helt andre Punkter. Men før jeg gaar over til det, vil jeg gerne nævne, at naar de store Ingeniørfirmaer regner med en Udgift paa 250 Mill. Kr., saa vil det i Virkeligheden sige, at Broen kommer til at koste 400 Mill. Kr. eller deromkring. For Broens Bygning skal strække sig over 10 Aar, og de Penge, man i Løbet af disse 10 Aar anbringer i Værket, er indtil det Øjeblik, Broen kan bruges, intet værd, trækker ingen Renter. Paa den anden Side skal Pengene laanes, og Staten skal altsaa betale Renter af dem. Jeg tror derfor, man har Lov til at sige, at rent kapitalmæssigt maa man hævde, at de 250 Mill. Kr. jævnt fordelt paa 10 Aar, saaledes at Pengene, efterhaanden som de placeres, ingen Renter giver, i Virkeligheden bliver til ca. 400 Mill. Kr. Saa det drejer sig i hvert Fald om et væsentligt større Beløb end 250 Mill. Kr.

Selv om man nu mener, at det kunde være rimeligt at give de Penge ud — hvad jeg paa Forhaand ikke synes —, maatte man jo kunne give en Begrundelse derfor, sige, hvad man vil opnaa ved at faa Broen. At det rent forretningsmæssigt set vil blive en daarlig Forretning, derom kan der dog ingen Tvivl være. Man vil maaske sige, at i den Tid, man bygger Broen, skaber man mere Beskæftigelse. Det er naturligvis sandt, men det er lige saa sandt, at den Dag Broen er bygget, taber man Beskæftigelse, saa selve Beskæftigelsesspørgsmaalet i Forbindelse med Brobygningen spiller for mig ingen større Rolle i denne Sag. Men der kommer andre Momenter til; der er f. Eks. Skibsfarten.

Store Bælts-Gennemfarten er om ikke den vigtigste, saa i alt Fald en meget vigtig international Gennemfart til Østersøen. Den er meget vigtig under Fredsforhold og aldeles afgørende vigtig under Krigsforhold,

og som Verden nu engang er, kan man dog ikke helt se bort fra den Mulighed, at der kan komme Krig igen. Og her ligger for mig det væsentlige: Hvad vil det betyde at have en saadan Bro over den eneste Søvej snart sagt, som under Krigsforhold forbinder Kattégat og Østersøen? Jeg kan ikke se bort fra, at det rent neutralitetsmæssigt vilde være en meget farlig Ting at have en saadan Bro liggende. Dette Moment synes jeg der kunde være overmaade stor Grund til at tage med i Betragtning; men det er ogsaa i høj Grad af Interesse at faa at vide, hvad Skibsfarten i det hele taget mener om at have en saadan Bro, altsaa under Fredsforhold.

Dels bør man altsaa klare sig, hvad Broen vil koste, naar man regner det rigtigt ud — idet man foreløbig bygger paa de store Ingeniørfirmaers Udregninger —, dels bør man klare sig, hvad man vil naa rent beskæftigelsesmæssigt og erhvervsmæssigt, og endelig, hvordan man mener Broen vil virke under de Forhold, jeg lige har nævnt. Alt dette burde klares, før man overhovedet giver sig til at tænke paa at ofre disse dog ikke helt ubetydelige Beløb til Bundundersøgelser.

Jeg vil derfor meget indtrængende henstille til den højtærede Minister, at han lader et sagkyndigt Udvalg — sagkyndigt paa de forskellige Omraader, der kan være Grund til at tage i Betragtning, og det er jo muligt, der er andre Momenter, end jeg her har nævnt — arbejde med Planen, før man kaster sig ud i den. Man vil kunne sige, at man ikke er bundet til noget som helst, selv om man foretager denne Undersøgelse. Det er nu vist ikke helt rigtigt; vi ved fra saa meget, Staten foretager, at de faa Penge, der gives ud til at begynde med, meget ofte foranlediger, at langt større Beløb senere gives ud. Jeg vil altsaa meget henstille, at man overhovedet ikke begynder, før man i hvert Fald er klar over, under hvilke Omstændigheder man vil bygge; for er man paa Forhaand klar over, at af Hensyn til en Krigssituation — og det er det, som for mig er Hovedsagen — vil man ikke bygge, saa er der jo ingen Grund til at ofre disse Penge.

I Forbindelse med Overfarten rejser sig naturligt det Spørgsmaal, naar man nu engang efter min Mening ikke vil komme til nogen Brobygning og efter alles Mening ikke vil komme til nogen Broudnyttelse før efter mange Aars Forløb, om der da ikke kan være Grund til at foretage væsentlige Forandringer ved Overfartsforholdene, som de nu er. Jeg, der bor paa Pladsen og